

tigt, og jeg har allerede i Fjor haft Lejlighed til at sige, at denne Forberedelse var ret dilettantisk og ret overfladisk. Det var imidlertid ogsaa ret umuligt saa hurtigt at gøre det virkelig grundigt, og det viste sig ogsaa ved mange Enkeltheder, da vi kom til at arbejde med Forslaget i Udvalget i Fjor. Men jeg mener da, at naar det skete saa rask, saa overfladisk og derfor næsten dilettantisk i Fjor, kunde det lige saa godt være sket et Aar tidligere, og det havde været en overordentlig stor politisk Fordel, om Ministeriet Neergaard allerede i Efteraaret 1920 havde fremsat et Toldlovsforslag, for den Gang havde vi netop de meget høje Varepriser, saa høje, at paa det Tidspunkt vedtog det konservative Folkepartis Landsmøde en Tilslutning til Værditoldprincippet. Det maa man aldrig glemme. Det havde altsaa baade praktisk og politisk været et heldigt Øjeblik. Men her gælder, hvad en æret Taler sagde forleden Dag, at den nuværende Regering er en Regering, der altid kommer bagefter, det rette Øjeblik forspildes. Det rette Øjeblik blev forspildt til at forelægge og gennemføre en Toldlov; det rette Øjeblik blev forspildt til at foreslaa og gennemføre de nødvendige ekstraordinære Foranstaltninger overfor Industrikrisen; den rette Situation og det rette Tidspunkt blev forsømt til at foretage alle de regulerende Foranstaltninger i Sommeren 1920 og den paafølgende Vinter igennem Valutakommissionens Forslag, som kunde have sparet os for mange senere Ulykker; det rette Øjeblik blev forspildt til at gennemføre en dansk-russisk Handelsoverenskomst, som maaske kunde have forebygget det store Krak, som vi i de sidste Maaneder har set.

Det rette Øjeblik er paa ethvert Tidspunkt forspildt fra denne Regerings Side, og det gælder ogsaa Toldloven. Var der i Fjor paa et vist Tidspunkt en svag Mulighed for at naa et positivt Resultat, saa er den unægtelig stærkt forringet i Aar. Det er trist af mange Grunde, ogsaa af den Grund, at man ikke skrider med stor Lyst til et Udvalgsarbejde, naar man paa Forhaand omtrent anser dette for haabløst. Som den ærede Ordfører for Venstre bemærkede, er Interesse- og Anskuelsesmodsatningerne skærpet siden i Fjor. De samvirkende Landboforeninger har sagt om dette Toldlovsforslag, at det er ingenting værd, det brød de sig slet ikke om at faa gennemført; de vil helst ikke have det gennemført; hvis de ikke kan faa noget andet gennemført, vil de hellere have den hele Toldreform udskudt til en Fremtid, hvor

de kan faa gennemført noget, som de sætter Pris paa. Fra anden Side, fra Industriens og Haandværkets Side, er man ogsaa i skarp Modsætning til Forslaget, og Protesterne, der er kommet fra Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri, er meget skarper, end de var i Fjor. Og endelig møder Handelen gennem Grosse-erer-Societetet frem og nedlægger en stærk og skærpet Protest mod Overgangen til Værditold. Alt dette skal ikke gøre Udsigterne i Aar lysere.

Der har været ymtet om, at man paa Toldloven ved nogle midlertidige Toldsatser kunde skabe et Værn for Industrien under den nuværende Krise. Jeg har allerede under Finanslovdebatten — jeg henviser til den — udtalt mig om denne Sag. Jeg har ingen Tro paa, at den Vej er farbar. Jeg har i det hele taget ingen Tro paa den Vej. Det rette Mittel til nu at værne vor nødstedte Industri er Importreguleringen; det er et ganske anderledes praktisk og tjenligt Redskab i alle Henseender end noget i Retning af en Krisetold, der jo ogsaa har den meget uheldige Omstændighed, at der derved skabes en Uro og Usikkerhed, som Erhvervslivet i Virkeligheden slet ikke er tjent med. Den har endvidere den praktiske, politiske eller parlamentariske Ulempe, at det er uheldigt — hvad jeg allerede betonedede i Fjor, da vi behandlede de midlertidige Skatte- love angaaende Restaurationskat og Chokoladeskat og Luksustolden —, det er egentlig parlamentarisk utilstedeligt, at Regeringen kun søger at klare sig for sin egen Regeringstid, og saa kommer Syndfloden, og saa maa den nye Regering klare for sig. Dette er meget uheldigt; thi den nye Regering kan ikke straks begynde at lægge hele Skatte- og Toldsystemet om, selv om den er stemt derfor. Den vil, for en Tid i hvert Fald, komme til at leve videre paa den tidligere Regerings Skattelove, men hvis de er indrettet saaledes, at de automatisk gaar ned med maaske 50, maaske med 100 Mill. Kr., den Dag der kommer en ny Regering til under andre Forhold, vil det være en parlamentarisk utilstedelig Stilling at give denne nye Regering; hvor fristende det end kan være for en Regering kun at tænke paa sig selv og klare sig selv. Jeg mener som hidtil, at Importregulering er den rigtige Vej, og jeg har udtalt mig om aktiv Handelspolitik — det findes under Finanslovdebatten, og det findes, hvad jeg i Gaar blev opmærksom paa, i en Tale, jeg har holdt ved Skattelovens første Behandling